

РЕШЕНИЕ

№ 4999

гр. София, 18.07.2013 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в публично заседание на 18.01.2013 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Весела Павлова

ЧЛЕНОВЕ: Мартин Аврамов

Мария Попова

при участието на секретаря Даниела Иванова и при участието на прокурора Балев, като разгледа дело номер **8083** по описа за **2012** година докладвано от съдия Мартин Аврамов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2-ро от ЗАНН.

Л. Г. Л., в качеството му на управител на [фирма], обжалва решение от 25.07.2012 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 95 състав по Н. дело № 189/2012 г., с което е потвърдено Наказателно постановление № 23-2303291/12.09.2011 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” - С., налагащо на дружеството, на основание чл. 414, ал. 1 от Кодекса на труда, имуществена санкция в размер на 1500 лв. за нарушение на чл. 264 от КТ.

Ответникът изразява становище за правилност на обжалваното решение.

Прокурорът дава заключение за неоснователност на жалбата.

Касационната жалба, подадена в срок, е частично основателна.

1. Дружеството е санкционирано за нарушение на чл. 264 от КТ, осъществено от обективна страна с неизплащане на удвоения размер на трудовото възнаграждение за положения от работник труд по време на официален празник – 22.04.2011 г. и 23.04.2011 г. Противно на основния довод в жалбата, фактическият извод на въззивния съд, че в дните на официални празници работникът е полагал труд в обект на дружеството, съответства на доказателствата по делото. Този факт се удостоверява от вписването в книгата за дневните финансови отчети, в която фигурира работника,

положил и подпис като лице, приключило касата. На правилността на това установяване не се отразява и оценката от състава на СРС на доказателствената стойност на показанията на свидетеля на жалбоподателя, тъй като той е присъствал в заведението само в един от двата дни и то за определен отрязък от време – по тази причина и възприетите от него обстоятелства по хипотеза не могат да допринесат за обективното изясняване на спорния факт. От друга страна, неотразяването на присъствието на работника в графика за работа за съответните дни не разколебава заключението в обратния смисъл, основано на данните за действително положен труд. С неизпълнението на задължението по чл. 264 от КТ работодателят е осъществил състава на нарушение по чл. 414, ал. 1 от КТ.

2. а. Служебната проверка на касационната инстанция с обхвата по чл. 218, ал. 2 от АПК констатира, че в противоречие с материалния закон въззивният съд не е обсъдил относимостта към случая на института на маловажност по 415в, ал. 1 от КТ. Разпоредбата урежда привилигиран състав на отговорност за маловажни нарушения по КТ. Съставът е специален и изключва приложимостта на общата норма на чл. 28 от ЗАНН. При изпълнението на посочените в него условия не е предвидена възможност за освобождаване въобще от административно-наказателна отговорност, за разлика от чл. 28 от ЗАНН, а се налага същата по вид санкция, но в многократно по-нисък размер – вж. Тълкувателно решение № 3 от 10.05.2011 г. на ВАС по тълк. дело № 7/2010 г.

б. Нарушението, предмет на НП, попада в хипотезата на маловажност по смисъла на чл. 415в, ал. 1 от КТ. Въпреки, че в случая няма данни нарушението да е било отстранено с изплащането на увеличения размер на трудовото възнаграждение за работа през дни на официални празници, според редакцията на текста към релевантния момент по чл. 3, ал. 1 от ЗАНН (ДВ, бр. 58 от 2010 г.) е била достатъчна само обективната възможност за неговото отстраняване. Изпълнен е и вторият елемент от фактическия състав по чл. 415в, ал. 1 от кодекса – от нарушението да не са произтекли вредни последици. Нарушението по чл. 264 от КТ е резултатно, а не формално, и по презумпция от него произтичат последици – неплащането на дължими суми по трудовото правоотношение поражда за работника (служителя) имуществени вреди. Липсата на вредни последици, обаче, подлежи на конкретна преценка. Противното би означавало изначално да се отрече приложимостта на разпоредбата по отношение на всички резултатни нарушения, а това едва ли е целта на закона. На работника не е било платено увеличено възнаграждение само за два дни по време на официални празници. Основание да се изключи настъпването на вредни последици в случая е минималният размер на неполученото увеличение и продължителността на полагане на труд, което определя и тяхната незначителност, отнесена и към величината на месечното възнаграждение на работника (вж. чл. 93, т. 9 от ДР на НК).

3. НП, издадено при съществуващи основания за прилагане на чл. 415в, ал. 1 от КТ, е подлежало на изменение, а потвърждаващото го решение на районния съд е засегнато от касационното основание по чл. 348, ал. 1, т. 1 във връзка с ал. 2, предл. 2-ро от НПК. Обжалваното решение следва да бъде отменено, а делото – решено по същество чрез преквалификация на нарушението по чл. 415в, ал. 1 от КТ. По съществуването на това правомощие на административния съд се е произнесъл ВАС с цитираното по-горе тълкувателно решение. Санкционният акт следва да бъде изменен, като се определи размер на имуществената санкция от 100 лв., съответстващ на предвидения минимум в разпоредбата за маловажно нарушение.

Воден от горното, Административен съд – София-град, XIII касационен състав, на основание чл. 221 ал. 2 и чл. 222, ал. 1 от АПК във връзка с чл. 63, ал.1, изр. 2 от ЗАНН

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ решение от 25.07.2012 г. на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 95 състав по Н. дело № 189/2012 г. И ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:
ИЗМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2303291/12.09.2011 г. на директора на Дирекция „Инспекция по труда Софийска област” - С., като на основание чл. 415в, ал. 1 от КТ определя на [фирма] имуществена санкция в размер на 100 (сто) лева за нарушение на чл. 264 от КТ.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: